

WPROWADZENIE DO FIZYKI

1. *Fizyka opiera się na **doświadczeniu i pomiarach ilościowych***
2. *Celem fizyki jest **poszukiwanie** uniwersalnych **praw rządzących zjawiskami** zachodzącymi we wszechświecie*
3. *Fizyka teoretyczna – **teorie fizyczne** pozwalają przewidzieć wyniki przyszłych doświadczeń*
4. *Do formułowania teorii fizycznych oraz przedstawiania wyników doświadczeń używa się **matematyki***

WPROWADZENIE DO FIZYKI

Cztery podstawowe oddziaływania

<i>Typ oddziaływań</i>	<i>Źródło</i>	<i>Względne natężenie</i>	<i>Zasięg</i>
<i>grawitacyjne</i>	<i>masa</i>	<i>ok. 10^{-38}</i>	<i>długi</i>
<i>słabe</i>	<i>wszystkie cząstki elementarne</i>	<i>ok. 10^{-15}</i>	<i>krótki (10^{-18} m)</i>
<i>elektromagnetyczne</i>	<i>ładunek elektryczny</i>	<i>ok. 10^{-2}</i>	<i>długi</i>
<i>jądrowe</i>	<i>hadrony (protony, neutrony, mezony)</i>	<i>1</i>	<i>krótki (10^{-15} m)</i>

WPROWADZENIE DO FIZYKI

Wielkości fizyczne i ich jednostki – typy wielkości fizycznych

Wielkości skalarne – do ich opisu ilościowego wystarczy jedna liczba

Na przykład: temperatura, masa, czas, pole powierzchni, objętość, gęstość, potencjał grawitacyjny, potencjał elektryczny, ...

Wielkości wektorowe – w układzie współrzędnych wektor opisany jest przez współrzędne (ich liczba jest równa wymiarowi przestrzeni), aby go w pełni opisać musimy znać jego wartość (długość), kierunek, zwrot, punkt przyłożenia

Na przykład: przemieszczenie, prędkość, przyspieszenie, siła, natężenie pola grawitacyjnego, natężenie pola elektrycznego, ...

Wielkości tensorowe – rozszerzenie pojęcia wektora, przedstawiany w postaci tablicy liczb (macierzy)

Na przykład: moment bezwładności, współczynnik rozszerzalności liniowej, przewodnictwa cieplnego, załamania światła w ośrodkach anizotropowych

Wielkości fizyczne i ich jednostki – układ SI

Układ jednostek SI - powstał ze starego **układu MKS** (metr, kilogram i sekunda), do którego w 1954 roku dołączono jako podstawowe jednostki **amper**, **kelwina** oraz **kandele**. Został oficjalnie zatwierdzony na XI Generalnej Konferencji Miar w 1960 roku. Po obradach XIV Konferencji w 1971 r. do klasy jednostek podstawowych został włączony **mol** (liczność materii). Natomiast na XX Konferencji, w 1995 roku włączono do niego jednostki uzupełniające – **radian** i **steradian**.

Jednostki podstawowe układu SI

<i>Nazwa</i>	<i>Jednostka</i>	<i>Wielkość fizyczna</i>
<i>metr</i>	<i>m</i>	<i>długość</i>
<i>kilogram</i>	<i>kg</i>	<i>masa</i>
<i>sekunda</i>	<i>s</i>	<i>czas</i>
<i>amper</i>	<i>A</i>	<i>natężenie prądu elektrycznego</i>
<i>kelwin</i>	<i>K</i>	<i>temperatura</i>
<i>kandela</i>	<i>cd</i>	<i>światłość</i>
<i>mol</i>	<i>mol</i>	<i>liczność materii</i>

Inne układy jednostek: CGS, MKS, MKSA, MTS, ciężarowy.

Definicje wybranych jednostek podstawowych

Jednostka długości – metr

1 metr = długość drogi, jaką światło przebywa w próżni w czasie $1/299792458$ sekundy.

Jednostka masy – kilogram

~~1 kilogram = masa wzorca wykonanego ze stopu platyny i irydu (odpowiednio 90 i 10%) w formie cylindra o średnicy i wysokości około 39 mm, przechowywany w sejfie w Międzynarodowym Biurze Miar i Wag w Sèvres koło Paryża.~~

~~*w przybliżeniu jest to masa 1 litra czystej wody w temperaturze 4°C~~

Jednostka czasu – sekunda

1 sekunda = przedział czasu równy 9 192 631 770 okresom promieniowania emitowanego przy przejściu pomiędzy dwoma nadsubtelnymi poziomami stanu podstawowego atomu ^{133}Cs

Redefinicja układu SI

SI jest układem jednostek miar, w którym:

1. Częstotliwość nadsubtelnego przejścia w atomach cezu 133 w niezaburzonym stanie podstawowym, $\Delta\nu_{Cs}$ wynosi $9\,192\,631\,770\text{ Hz}$,
2. **Prędkość światła** w próżni c wynosi $299\,792\,458\text{ m/s}$,
3. **Stała Plancka** h wynosi $6,626\,070\,15 \cdot 10^{-34}\text{ J} \cdot \text{s}$,
4. **Ładunek elementarny** e wynosi $1,602\,176\,634 \cdot 10^{-19}\text{ C}$,
5. **Stała Boltzmann** k wynosi $1,380\,649 \cdot 10^{-23}\text{ J/K}$,
6. **Stała Avogadra** N_A wynosi $6,022\,140\,76 \cdot 10^{23}\text{ mol}^{-1}$,
7. **Skuteczność świetlna** monochromatycznego promieniowania o częstotliwości $540 \cdot 10^{12}\text{ Hz}$, K_{cd} , wynosi 683 lm/W .

Nowa definicja kilograma

Kilogram, oznaczenie kg, jest to jednostka SI masy. Jest ona zdefiniowana poprzez przyjęcie ustalonej wartości liczbowej stałej Plancka h , wynoszącej $6,626\ 070\ 15 \cdot 10^{-34}$, wyrażonej w jednostce $J \cdot s$, która jest równa $kg \cdot m^2 \cdot s^{-1}$, przy czym metr i sekunda zdefiniowane są za pomocą c i $\Delta\nu_{Cs}$.

~~1 kilogram = masa wzorca wykonanego ze stopu platyny i irydu (odpowiednio 90 i 10%) w formie cylindra o średnicy i wysokości około 39 mm, przechowywany w sejfie w Międzynarodowym Biurze Miar i Wag w Sèvres koło Paryża.~~

WPROWADZENIE DO FIZYKI

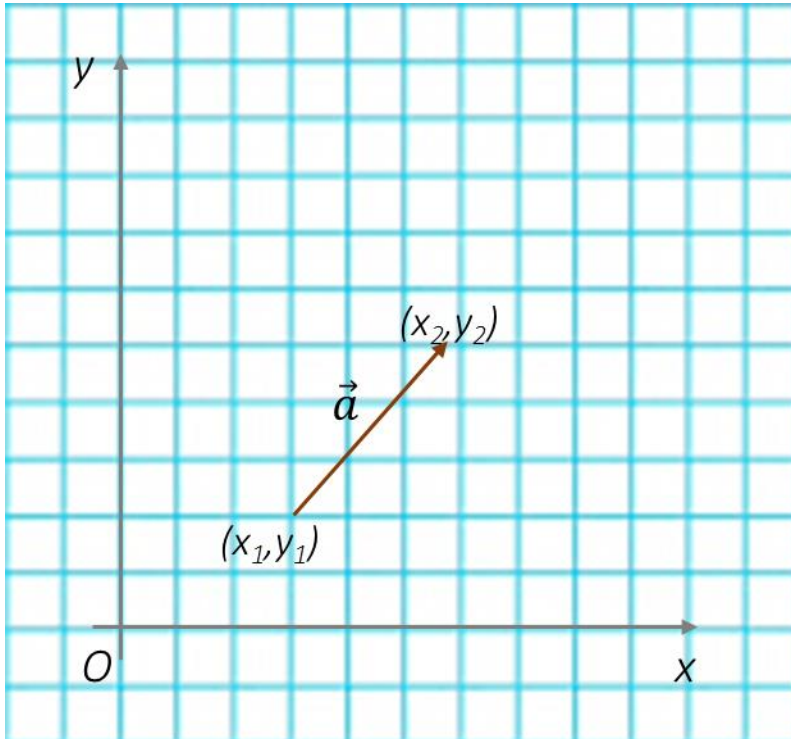
Wielokrotności i podwielokrotności

Przedrostek	Oznaczenie	Wartość	Liczba
<i>eksa</i>	<i>E</i>	$10^{18} = 1\ 000\ 000\ 000\ 000\ 000\ 000$	<i>trylion</i>
<i>peta</i>	<i>P</i>	$10^{15} = 1\ 000\ 000\ 000\ 000\ 000$	<i>biliard</i>
<i>tera</i>	<i>T</i>	$10^{12} = 1\ 000\ 000\ 000\ 000$	<i>bilion</i>
<i>giga</i>	<i>G</i>	$10^9 = 1\ 000\ 000\ 000$	<i>miliard</i>
<i>mega</i>	<i>M</i>	$10^6 = 1\ 000\ 000$	<i>milion</i>
<i>kilo</i>	<i>K</i>	$10^3 = 1\ 000$	<i>tysiąc</i>
<i>hekto</i>	<i>h</i>	$10^2 = 100$	<i>sto</i>
<i>deka</i>	<i>da</i>	$10^1 = 10$	<i>dziesięć</i>
<i>jednostka</i>		$10^0 = 1$	<i>jeden</i>
<i>decy</i>	<i>d</i>	$10^{-1} = 0,1$	<i>dziesiąta</i>
<i>centy</i>	<i>c</i>	$10^{-2} = 0,01$	<i>setna</i>
<i>mili</i>	<i>m</i>	$10^{-3} = 0,001$	<i>tysięczna</i>
<i>mikro</i>	<i>l</i>	$10^{-6} = 0,000\ 001$	<i>milionowa</i>
<i>nano</i>	<i>n</i>	$10^{-9} = 0,000\ 000\ 001$	<i>miliardowa</i>
<i>piko</i>	<i>p</i>	$10^{-12} = 0,000\ 000\ 000\ 001$	<i>bilionowa</i>
<i>femto</i>	<i>f</i>	$10^{-15} = 0,000\ 000\ 000\ 000\ 001$	<i>biliardowa</i>
<i>atto</i>	<i>a</i>	$10^{-18} = 0,000\ 000\ 000\ 000\ 000\ 001$	<i>trylionowa</i>

Działania na wektorach

Wektor charakteryzuje **wartość (długość), kierunek i zwrot**.

Opisanie wektora wymaga układu współrzędnych, a najczęściej stosowany jest układ kartezjański.

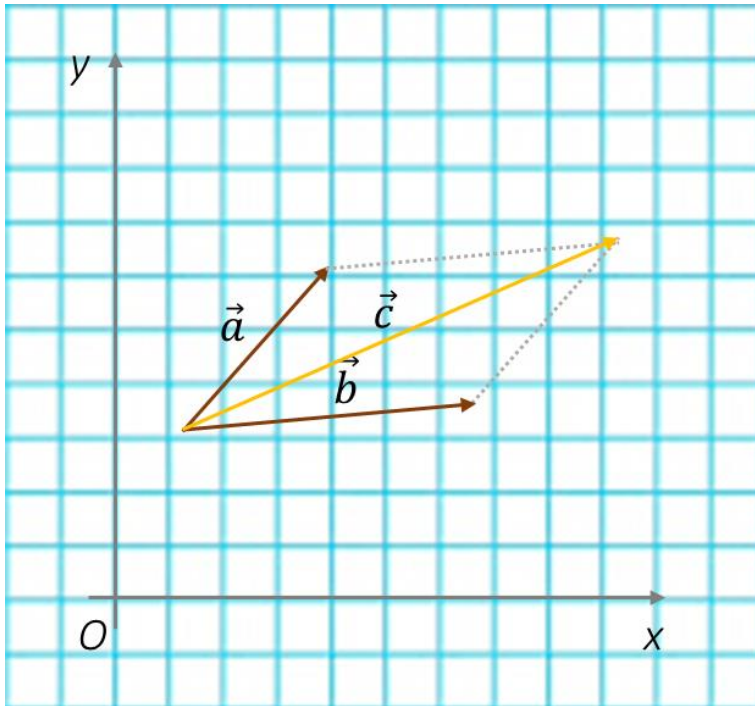

Współrzędne wektora \vec{a} :

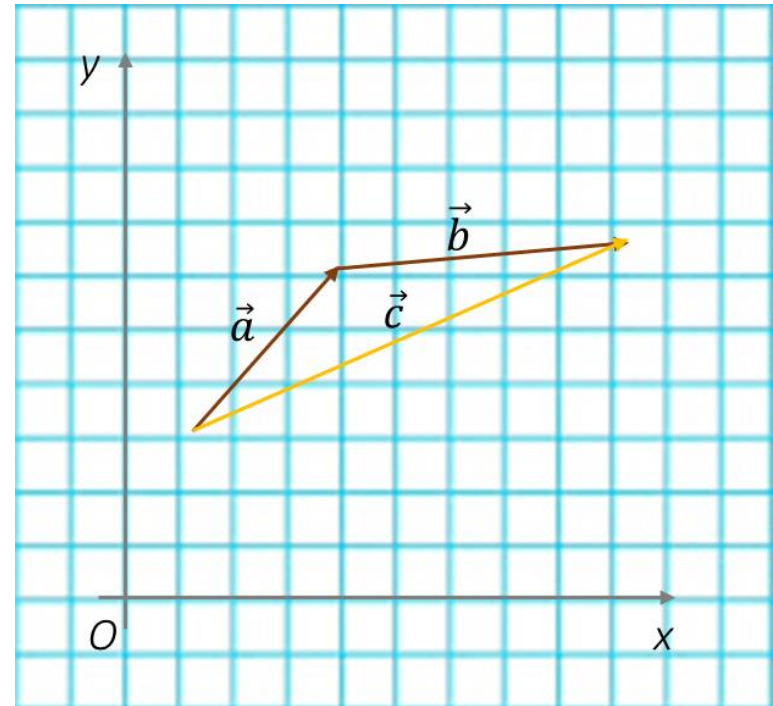
$$\vec{a} = [a_x, a_y] = [(x_2 - x_1), (y_2 - y_1)]$$

Działania na wektorach – dodawanie wektorów

Metoda równoległoboku

Metoda trójkąta

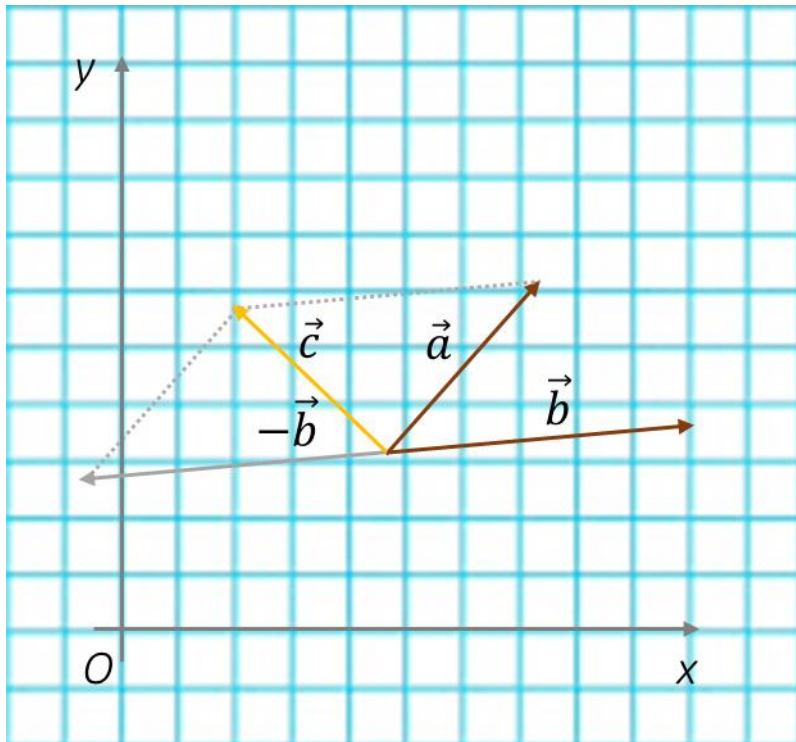

Współrzędne wektora \vec{c} :

$$\vec{c} = \vec{a} + \vec{b} = [(a_x + b_x), (a_y + b_y)] = [c_x, c_y]$$

Dodawanie wektorów jest przemienne: $\vec{a} + \vec{b} = \vec{b} + \vec{a}$ i łączne: $\vec{a} + (\vec{b} + \vec{c}) = (\vec{a} + \vec{b}) + \vec{c}$.

Działania na wektorach – odejmowanie wektorów

Współrzędne wektora \vec{c} :

$$\vec{c} = \vec{a} - \vec{b} = \vec{a} + (-\vec{b}) = [(a_x - b_x), (a_y - b_y)] = [c_x, c_y]$$

Działania na wektorach – iloczyn skalarny

Długość wektora:

$$|\vec{a}| = \sqrt{(a_x)^2 + (a_y)^2}$$

Iloczyn skalarny wektorów \vec{a} i \vec{b} :

$$\vec{a} \cdot \vec{b} = |\vec{a}| \cdot |\vec{b}| \cdot \cos\alpha$$

$$\vec{a} \cdot \vec{b} = a_x \cdot b_x + a_y \cdot b_y$$

Iloczyn skalarny jest przemienny: $\vec{a} \cdot \vec{b} = \vec{b} \cdot \vec{a}$

Działania na wektorach – iloczyn wektorowy

Wektor w przestrzeni o 3 wymiarach:

$$\vec{a} = [a_x, a_y, a_z] = [(x_2 - x_1), (y_2 - y_1), (z_2 - z_1)]$$

Długość iloczynu wektorowego wektorów \vec{a} i \vec{b} :

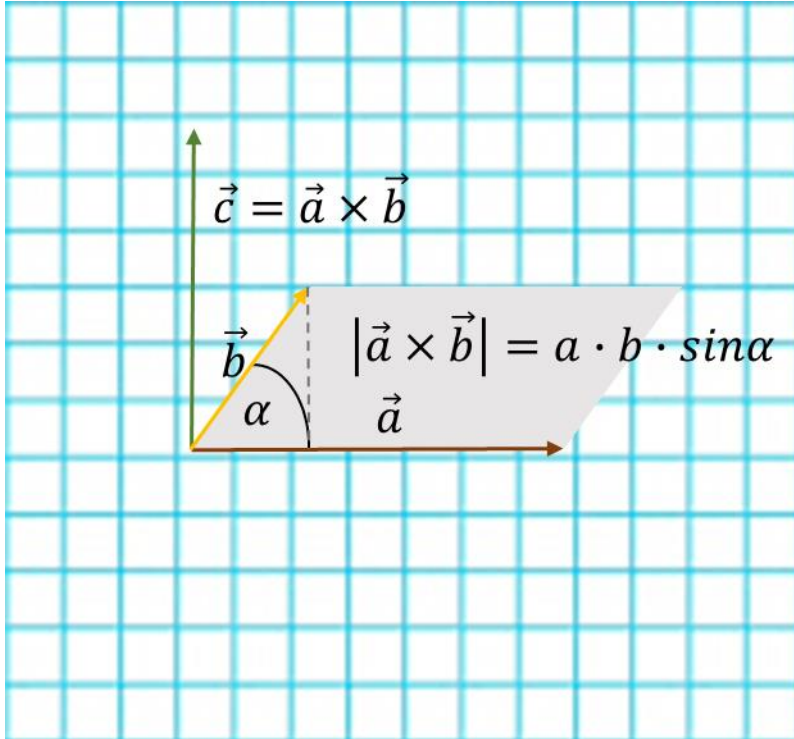
$$|\vec{a} \times \vec{b}| = |\vec{a}| \cdot |\vec{b}| \cdot \sin\alpha$$

Wektor wynikowy iloczynu wektorowego wektorów \vec{a} i \vec{b} :

$$\begin{aligned} \vec{a} \times \vec{b} &= \begin{vmatrix} \hat{i} & \hat{j} & \hat{k} \\ a_x & a_y & a_z \\ b_x & b_y & b_z \end{vmatrix} = \\ &= \hat{i} \cdot (b_z \cdot a_y - b_y \cdot a_z) - \hat{j} \cdot (b_z \cdot a_x - b_x \cdot a_z) + \hat{k} \cdot (b_y \cdot a_x - b_x \cdot a_y) \end{aligned}$$

$\hat{i}, \hat{j}, \hat{k}$ – wersory osi x, y, z, mają kierunek zgodny z odpowiednimi osiami i długość jednostkową

Graficzna interpretacja iloczynu wektorowego

Wzór na pole równoległoboku o bokach a i b oraz kącie α między nimi:

$$P = a \cdot b \cdot \sin \alpha$$

Iloczyn wektorowy nie jest przemienny: $\vec{a} \times \vec{b} = -(\vec{b} \times \vec{a})$

Przykłady

1. Dane są trzy wektory \vec{a} , \vec{b} i \vec{c} , znaleźć:

- $\vec{a} + \vec{b}$
- $|\vec{a}|$
- $\vec{a} \cdot 2\vec{b}$
- $\vec{c} \times (\vec{b} - 3\vec{a})$
- $(\vec{a} \times \vec{b}) \cdot \vec{c}$

jeżeli:

$$\vec{a} = [1, 2, 3], \vec{b} = [1, 1, 1], \vec{c} = [1, 2, 1].$$

2. Sprawdź, że wektory:

$$\vec{u} = [1, 1, 0], \vec{v} = [1, -1, 0] \text{ i } \vec{w} = [0, 0, 1], \text{ są do siebie prostopadłe.}$$

3. Dane są wektory:

$$\vec{a} = 3\vec{i} + 4\vec{j} + 5\vec{k} \text{ oraz } \vec{b} = -\vec{i} + \vec{k}, \text{ obliczyć kąt między tymi wektorami.}$$

4. Pewien wektor ma współrzędne początku (15,17), zaś współrzędne końca wynoszą (-2,7). Jaka jest jego długość i jaki kąt tworzy z osią x?